

sàng, chúng tôi sẽ tích cực giúp đỡ..

— Về vấn đề hợp tác, anh đã hỏi nhiều lần và tôi cũng đã trả lời nhiều lần.

— Vậy anh ký vào đây.

— Trời ơi, anh vẫn chưa tin tôi sao?

— Tôi có hôn phạm lập hồ sơ về anh và báo cáo với cấp trên. Một công tác quan trọng như vậy phải có giấy tờ, không thể nói bằng miệng được.

— Ừ thì ký. Anh chắc lép thật. Đã năm đầu cán trăm phần trăm mà anh vẫn chưa bằng lòng.

Bờrét đẩy một tờ giấy đánh máy đến trước mặt Văn Bình:

— Anh nên đọc lại trước khi hạ bút ký.

Văn Bình chắt lưỡi:

— Chẳng sao. Tôi có thói quen ký không cần đọc lại.

Chàng ký thâu tên Kevin rồi ném tờ giấy về phía Bờrét, dáng điệu khinh bạc:

— Bây giờ tôi quay về khách sạn được chưa?

— Chưa. Còn một vài chi tiết nữa.. Phái đoàn khoa học gia Trung quốc gồm cả thầy hơn 20 người.

— Anh vừa nói 3, giờ đây lại nói 20.

— 3 khoa học gia và 17 phụ tá. Bề ngoài, họ là thư ký, chuyên viên hành chính, nhưng thật ra họ đều là sĩ quan tình báo và an ninh.

— Có mấy phụ nữ?

— 2. Anh đánh hơi đàn bà tài thật.

— Chẳng có gì là tài cả. Hầu hết phái đoàn Trung quốc xuất ngoại một thời gian dài từ 2,3 tháng trở đi, đều mang phụ nữ theo. Phụ nữ đây không phải là vợ của nhân viên phái đoàn. Mà là nữ thư ký. Những nữ thư ký này làm việc văn phòng thì ít mà phụ trách ủng hộ sinh lý cho các cấp bộ thì nhiều.

— Chuyển đi này hơi khác. Vì trong số phụ nữ có con gái của Chu-Yao. Có bé này học về cơ khí tại đại học đường Tirana được về Bắc kinh nghỉ hè. Nhân tiện nàng theo cha đi Aubani để nhập trường.

— Nàng đẹp không anh?

— Không biết.

— Thôi, anh đừng giấu nghề nữa. Trước khi kết nạp tôi, anh đã nghiên cứu tường tận. Vòng ngực cô bé rộng bao nhiêu phân, nàng mặc xù-chiêng hiệu gì, màu gì, anh cũng biết, hưởng hồ..

— Nói trước sợ gặp mặt anh sẽ mất hứng. Anh yên tâm, Chu Ling rất đẹp.

— Tên nàng là Chu-Ling?

— Phải, Chu-Ling. Đúng 18 tuổi. Mặt nàng đẹp như hoa hậu. Da nàng còn trắng hơn tuyết nữa.

— Nếu tôi đoán không lầm, anh tôi muốn trở tài tán tỉnh và chinh phục nàng.

— Anh không lầm chút nào. Tôi nhận thấy anh có thiên tài về môn này. Khả năng xuất chúng của

anh đã được chứng tỏ đối với Nina và Velana. Tôi tin tưởng anh sẽ thành công với Chu-Ling..

— Hừ... con gái nước Tàu ngày nay thay đổi hoàn toàn, anh đừng quá đặt tin tưởng vào tôi mà thất vọng đau đớn.

— Chu-Ling rất hợp với anh. Rồi anh sẽ thấy là hợp tác với chúng tôi có lợi. Lợi gấp chục lần hợp tác với C.I.A. Chúng tôi sẽ lo liệu cho anh đầy đủ.

Văn Bình nói đùa :

— Kề cả khoản ái tình nữa chứ ?

Giọng Bô-rét vẫn chững chạc :

— Dĩ nhiên. Lát nữa, có xe hơi riêng của tôi chở anh về tận lữ quán. Và Velana đợi anh trong phòng.

— Nàng sẽ ở lại với tôi ?

— Dĩ nhiên.

Văn Bình đứng vụt dậy :

— Thế thì còn gì bằng..

Bô-rét cũng đứng lên theo :

— Từ trước đến nay chưa có điệp viên ngoại quốc nào được trọng đãi như anh. Đưa Velana đến Metropole làm vợ anh đêm nay, tôi đã đánh một nước cờ táo bạo. Bônkốp sẽ tức giận. Một số nhân vật cao cấp nặng tình với Velana cũng sẽ bất bình. Tôi hy vọng anh đền đáp sự trọng đãi này một cách xứng đáng.

Văn Bình nhướn miệng cười rất tươi. Chẳng dễ nhìn thấu ruột gan trùm phản gián Bô-rét. Hắn cung cấp khoái lạc xác thịt cho chàng, chẳng phải vì trọng đãi chàng. Mà vì một lý do khác. Đêm cuối cùng ở Mạc tư khoa có thể cũng là đêm cuối cùng mà chàng được ôm ấp đàn bà. Món ăn ái của Velana chỉ là đặc ân dành cho tử tội trước giờ hành quyết.

Hai tên vệ sĩ Mông cổ lực lưỡng, tay chân lông lá, đầu đẹp, cổ vuông lại hiện ra. Nhưng lần này thái độ lạ lùng và khinh khỉnh của chúng đã nhường chỗ cho nụ cười thân mật. Chúng mời chàng ra thang máy.

Xuống nhà dưới Văn Bình nhìn quanh quất một cách băn khoăn. Một tên vệ sĩ hỏi chàng :

— Anh muốn tìm thẳng cha ngài đợi phải không ?

Văn Bình gật đầu. Gã vệ sĩ nói :

— Tôi cho phép hẳn về ngủ rồi. Từ phút này trở đi, anh được tự do hoàn toàn. KGB sẽ không cho nhân viên đi theo anh nữa.

Không khí của lữ quán 5 tầng Metropole với lối kiến trúc cổ xưa xấu xí, những bao lơn có lan can sắt đen sì, những chùm cây um tùm bí mật, những ngọn đèn nê-ông lơ lửng trên đã trở nên thân thiện hơn bao giờ hết. Văn Bình nện gót giày trên hành lang rộng lót đá cẩm thạch giữa những rèm cửa dạ nhung đỏ đầy bụi, cốt gáy tiếng động dề dùa

bốn đám nhân viên khách sạn vốn quen với sự im lặng cảm li. Nhưng chàng không thấy ai hết. Chắc Bô-rét đã ra lệnh cho mọi người lui vào trong phòng.

Hai tên vệ sĩ chỉ đưa chàng đến chân cầu thang rồi trở ra. Vêlana đứng đợi Văn Bình sau cửa. Nàng bá cổ chàng hôn chùn chụt :

— Em yêu anh quá !

Văn Bình xô nàng ra :

— Tôi biết rồi. Cô yêu tôi vì Bô-rét hạ lệnh.

Vêlana trẻ môi :

— Anh đừng vội khinh em. Bô-rét có quyền hạ lệnh cho em đến phòng anh và chiều chuộng anh. Nhưng chiều chuộng cũng có nhiều cách. Nếu em không có cảm tình với anh, anh sẽ phải ôm ấp một thân thể lạnh lùng, vô tri vô giác. Anh trả lời đi. anh muốn làm tình với một cây gỗ, hay muốn làm tình với một người đàn bà yêu anh thật sự ?

Văn Bình bẹo má nàng :

— Anh chịu thua rồi.

Thấy một khay thức ăn sang trọng đặt sẵn trên bàn, Văn Bình hỏi :

— Em đói ư ?

— Không Bô-rét dặn khách sạn đem lên cho anh.

— Hừ... ăn no để mà chết ư !

— Anh tham lắm. Từ giờ sáng đến đang còn nhiều thời giờ. Anh cứ ăn uống đi, em xin đợi.

Văn Bình vớ chai vốt-ka trên bàn. Vêlana ngấn

lại :

— Đề em rót vào ly cho anh.

— Anh không dám. Đề em pha thuốc vào cho anh uống ấy à ?

— Hồi nãy khác, bây giờ khác.

Nàng bưng ly rượu kê môi chàng. Chàng uống một hơi hết sạch. Nàng thủ thủ :

— Anh giỏi ghê. Em pha cả viên thuốc mà anh uống tỉnh khô. Phòng thí nghiệm cho biết từ trước đến nay chưa ai chịu nổi nửa viên.

— Em tiếc ư ?

— Không. Nếu tiếc, em đã không đáp lại một cách cuồng nhiệt.

Vêlana cởi áo choàng dạ, vắt lên đầu giường. Bên trong, nàng vẫn không mặc gì hết. Thân thể trần truồng nàng nằm dài trên nệm, hai tay đan sau gáy, để ưỡn bộ ngực nở nang, miệng nàng cười chúm chím với chàng :

— Nằm xuống với em, đi anh ?

— Văn Bình nhún vai :

— Đề anh tắm cái đã.

Văn Bình huýt sáo miệng bước vào buồng tắm. Chàng tắm rền rang đến gần nửa giờ chưa xong. Lệ thường chàng tắm rất nhanh, kể cả nước nóng và nước lạnh. Nằm bên ngoài Vêlana phải giục :

— Mau lên anh.

Đùng một giờ sau Văn Bình mới khệnh khạng

bước ra, trên người vẫn nguyên y phục chỉnh tề. Vélana nhòm vạy sừng sốt :

—Ồ kia, tại sao anh ...

Văn Bình cũng giả vờ sừng sốt :

— Em muốn anh làm gì ?

Vélana phụng phịu quay mặt vào tường :

— Anh không thích thì thôi, chẳng cần phải đóng kịch nữa.

Văn Bình lẳng lẳng rút thuốc ra hút. Chàng không giả vờ hắt hủi như nàng tưởng. Sự thật là cõi lòng đang cháy phừng phụt của chàng bỗng đứng ngội hẩn như thể bị dầm trong biển nước đá. Văn Bình là người đam mê, nhưng lần này ông Hoàng đã dấn kỹ. Dầu đam mê đến mấy chàng cũng phải nhớ.

Nhớ tới công tác do ông Hoàng giao phó.

Nhớ tới cuộc gặp gỡ với Triệu Dung tại phi trường Buốc-giê, Ba lê.

Cuộc gặp gỡ này xảy ra hoàn toàn bất ngờ. Khi vào phòng giấy của Sở tại Sài gòn, Văn Bình chỉ được ông tổng giám đốc yêu cầu đi Hạ uy di để chờ ngày qua bên kia bức màn sắt, hoạt động biệt phái cho C.I.A. Ông Hoàng dặn chàng đợi lệnh của Sở. Đây là lệnh riêng, ông Hoàng không cho C.I.A. biết.

Nhắc thấy Triệu Dung, Văn Bình định kêu tên, song vội kèm chế vì nhà ga quá đông. Có thể

C.I.A. cho người theo dõi chàng cho đến khi phi cơ cất cánh. Cũng có thể phản gián sơ viết đánh hơi thấy và cho người theo dõi chàng. Vì yậy chàng phải thận trọng.

Triệu Dung là cánh tay mắt của ông Hoàng. Chắc phải là việc hệ trọng bậc nhất ông Hoàng mới sai Triệu Dung hối hả qua Pháp, đợi Văn Bình tại sân bay.

Triệu Dung ngồi nhắm nháp cà-phê, cuốn nguyệt san Constellation mới nhất mở rộng trước mặt. Ai cũng tưởng chàng đang say sưa với tờ tạp chí. Riêng Văn Bình biết là Triệu Dung cúi xuống nhưng không đọc. Mấy phút sau, Triệu Dung đứng dậy, dứt cuốn Constellation vào túi vét-tông rồi tiến lại phòng rửa mặt.

Văn Bình lại quầy két mua một tờ Constellation tương tự. Triệu Dung vừa lau xong tay thì Văn Bình bước vào. Hai tờ báo được đổi từ túi người này sang túi người kia trong loáng mắt. Xong xuôi. Triệu Dung trở ra, không nói với bạn nửa lời. Văn Bình vào cầu tiêu, rút trong tờ báo ra một mảnh giấy nhỏ chữ đánh máy li ti.

Nội dung như sau :

Về công việc với C.I.A yêu cầu anh cố gắng thành công, vì ở nhà tôi đã nhận tiền ông Si-mít. Lấy trước phân nửa, còn phân nửa chờ khi anh hoàn tất công việc. Về công việc riêng của Sở - mà ta không cho C.I.A.

biết - anh sẽ tiếp xúc với một điệp viên quan trọng, tôi tạm gọi là Z. 233, Từ 12 tháng nay. Z. 233 cung cấp tin tức, tài liệu quốc phòng tối mật của Liên xô cho ta tại Mạc tư khoa.

Tôi không rõ Z. 233 là ai, là đàn ông hay đàn bà, dân sự hay quân nhân, nhưng xuyên qua những tài liệu chụp thành vi ti phim mà tôi nhận được, thì y phải có nhiều liên lạc cao cấp, đặc biệt trong trung ương KGB. Những cuộn phim do Z. 233 cung cấp đã giúp ta rất nhiều về phương diện phát triển tài chính, cũng như kiện toàn an ninh chung của thế giới tự do.

Z. 233 đòi được gặp một đại diện toàn quyền của Sở đề bàn tính một kế hoạch quan trọng. Y không cho biết nội dung nên tôi chưa thể ra chỉ thị rõ rệt cho anh. Gặp y, anh sẽ tùy nghi quyết định. Anh hãy ráng thuyết phục y ở lại Liên xô để tiếp tục hoạt động. Về tiền nong, tôi đã mở trương mục riêng cho y tại Thụy sĩ, y đã được thông báo về tên, địa chỉ của ngân hàng và bí số của trương mục. Anh cho y biết là tính đến nay, trương mục của y đã được một triệu ba trăm ngàn đô-la.

Trong trường hợp Z. 233 muốn thoát ly vì sợ bại lộ, anh hãy tìm cách đình hoãn chuyển đi Tirana, lấy cớ là bị bệnh bất thành linh. Và anh liên lạc với Arếp, đệ nhị tham vụ sứ quán I-rắc tại Mạc tư khoa. Arếp là điệp viên tin cậy của Sở. I-rắc là quốc gia thân tình với Liên xô nên được KGB biệt đãi, anh sẽ có thể liên lạc dễ dàng. Tôi nhắc lại : anh chỉ liên lạc với Arếp trong trường

hợp Z. 233 đòi xuất ngoại mà thôi. Anh sẽ giao cho Arếp phụ trách việc đưa Z. 233 ra khỏi Liên xô. Mật khẩu trao đổi với Arếp :

Anh nói : mùa đông, tuyết lạnh, phi cơ.

Arếp đáp : rượu vốt-ka cô-sắc, món zakútka.

(anh liệu đặt một câu nói nào gồm 3 chữ nêu trên).

Về vụ gặp gỡ Z. 233, anh cứ ở trong phòng khách sạn Metropole, y sẽ đến.

Giờ đến : 4g15p, giờ Mạc tư khoa (sáng).

Mật khẩu : Z. 233 nói : Leningrát, áo lông chồn.

Anh nói : Balé, Tirana.

Trong trường hợp Z. 233 không đến được như đã hẹn, anh cứ tiếp tục đi Anbani. Nếu có điều kiện, tôi sẽ liên lạc sau với anh tại Tirana.

Tôi nhắc lại : giờ hẹn, 4g15p sáng, nếu có chậm thì chỉ chậm 5 phút là nhiều nhất.

HH.

Lúc Văn Bình tắm xong thì đồng hồ đã chỉ 4 giờ. Đứng 4 giờ sáng. Vẻnana nằm chênh ềnh trên giường, da trắng nõn nà, bộ ngực và bờ mông thật ngon lành song chàng không còn lòng dạ nào nghĩ đến hưởng thụ nữa. Vì chỉ 15 phút nữa Z.233 xuất hiện.

Chàng muốn tổng khứ Vẻnana mà chưa tìm ra kế. Chàng không thể gây sự dễ làm dữ với nàng. Chàng cũng không thể mở cửa, mời nàng ra. Dầu chàng dùng lời lẽ lịch sự hoặc tỏ sáng, nàng cũng sẽ